

ВАСИОНСКЕ ВИЗИЈЕ МИЛУТИНА ЛУЈЕ ДАНОЈЛИЋА

У рубрици *Мало поезије* М. С. Димитријевић је повремено објављивао сти-хове чланова *Друштва „Руђер Бошковић“*, скромног нивоа и домашаја, прве песме својих пријатеља и познаника, почетничка срицања о васиони, као и зрела остварења појединаца што су му била понуђена. Тако се догодило да је песник Милутин Лујо Данојлић, у редакцију *Васионе* донео две своје песме (*Ткаље* и *Пред кишу*),⁵³² „надахнуте небом и звездама“, како је означено у увод-ном пасусу и то је био *леп подстицај* за поменути рубрику, у којој се нашла и трећа *Месец*, изабрана из његове раније збирке.⁵³³

За био-библиографске податке и каријеру Лује Данојлића, астрофизичар Димитријевић је, као основни извор, користио *Лексикон писаца просветних радника*, помињући да је овај књижевник и професор рођен у Ивановцима (4. фебруара 1939). Вредно је помена да је уз рад завршио Вишу педагошку школу, а потом 1971. и Филолошки факултет у Београду. Радио је најпре као учитељ (од 1963) у селу код Лознице, а потом и као директор основне школе у Лазарев-цу и руководилац Дома културе у истом месту; да би три мандата руководио ОШ „Вук Караџић“ у Београду.

Пише поезију, прозу и књижевну критику, бележи Димитријевић, помињући више збирки песама до 1999. године.⁵³⁴ А онда набраја листове и часописе у којима овај песник сарађује.⁵³⁵ Познати критичар и есејиста Чедомир Марковић је својевремено написао да је Лујо Данојлић своје књижевно сазревање изван поетичких помодности „претворио у темељита трагања за језичким и мисаоним упориштима, за индивидуалним гласом и аутентичном инспирацијом“, што се баш и не разазнаје из овде објављених песама, бар када је реч о лексиси.

У поетски осмишљеној завршници М. С. Димитријевић указује на разлоге зашто објављује и песму *Месец*, наглашавајући да Данојлић у њој „даје поетски допринос несводљивом песничству надахнутом Земљиним пратиоцем и раскошним украсом њених ноћи“.

---

532 М. С. Димитријевић, *Поезија космоса Милутина Лује Данојлића*, „Васиона“, 2004, ЛП, 4, стр. 200–201.

533 М. Лујо Данојлић, *Плава сунца, црни пси*, Београд, 1988. (Ауторско издање).

534 На почетку су *Црни фењери* (1960), а потом следе: *Голи брегови* (1971), *Ђуприја преко Качера* (1988), *Плава сунца, црни пси* (1988), *Два сонетна венца* (1993), *Пламеничак на свећи* (1996), *Три поеме* (1999) и *Бледе бреге* (1999).

535 Издвојимо неколико важнијих публикација: *Књижевност*, *Књижевне новине*, *Борба*, *Политика*, *Летопис Матице српске*, *Савременик*, *Стварање*, *Јединство* и др.